

Jméno: Pavla Kořenková

Obor: Geografie-Matematika

Studium: magisterské, 2. ročník

Země pobytu: ŠVÉDSKO

Instituce: Dalarna University, Borlänge/Falun

Typ mobility: studijní pobyt Erasmus

Období výjezdu: ZS i LS 2013/2014

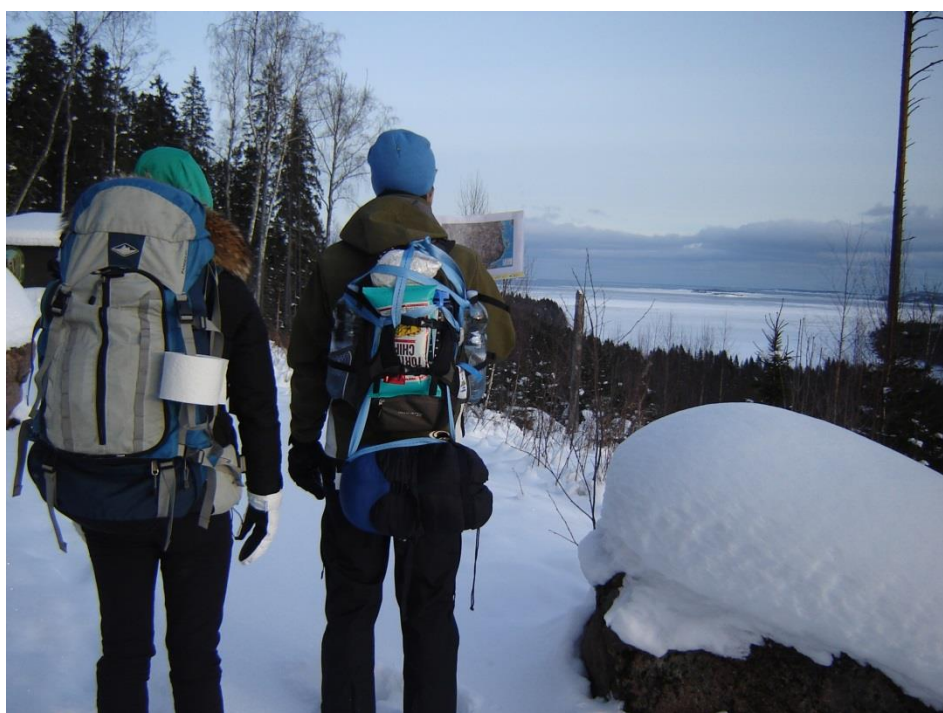

Švédské Borlänge a sousední Falun jsou ideální pro sportovce (ale nejen pro ně). Jsou zde skvělé možnosti zejména pro cyklisty, bruslaře (kolečkové i lední), běžkaře, sjezdaře, skokany na lyžích :-), orientační běžce, turisty a mnohé další. Já osobně jsem si tam poprvé (a zatím i naposled) vyzkoušela curling a v rámci studentského klubu jsme se spolužáky a dalšími studenty pravidelně hrávali florbal, badminton a někdy i volejbal. Samotný Falun má bohatou historii, díky které je na seznamu UNESCO. Za návštěvu však bezpochyby stojí i další města a národní parky. V tuhé švédské zimě jsme přespávali v horské boudě, kochali se polární září či "jen" před autem procházejícím losem. A do toho všeho jsme samozřejmě taky trochu studovali. :-)

Studium je oproti ČR méně intenzivní v docházce do školy. Během týdne se někdy jde do školy třeba jen dvakrát, třikrát a rozhodně to není na celý den (samozřejmě záleží i na předmětech). Já jsem měla švédštinu a předměty z magisterského programu Tourism Destination Development. Švédština probíhá klasicky - jako výuka cizích jazyků u nás (slovíčka, gramatika). Náplní ostatních předmětů byly přednášky vyučujících z univerzity, externích odborníků, zajímavé exkurze související s cestovním ruchem (např. UNESCO důl ve Falunu, lyžařské středisko Romme Alpin u Borlänge, pštroší farma, Lugnet arena ve Falunu - kde tehdy připravovali Mistrovství světa v klasickém lyžování) a také semináře, na které jsme se samostatně připravovali zejména čtením odborných článků a knih (dostupné elektronicky či v univerzitní knihovně). Dostávali jsme zadané kapitoly k nastudování, z toho jsme měli napsat shrnutí a toto elektronicky odevzdat. Na semináři jsme pak o daném tématu diskutovali. Kromě švédštiny, která byla zakončena zkouškou (písemný test z gramatiky a slovíček + ústní zkouška, kde jsme např. popisovali obrázek), jsem měla pouze předměty, k jejichž zakončení bylo potřeba napsat seminární práci. Tuto práci jsme však vždy psali alespoň ve dvojicích. Na konci každého kurzu probíhala prezentace seminárních prací s "obhajobou". Z řad spolužáků jsme měli přiděleny oponenty, kteří hodnotili klady a zápory práce a následně také pokládali otázky.

Než jsem se přihlásila na Erasmus, měla jsem trochu obavy, takže jsem se radila s kamarády, kteří už v zahraničí byli, a všichni mi Erasmus doporučovali. Nyní se přidávám na jejich stranu a všem zahraniční zkušenost doporučuji. Poznáte jinou zemi, procvičíte cizí jazyky, získáte zahraniční přátele, "otrkáte se", upevníte zdravé sebevědomí, protože na sebe budete pyšní, že jste se o sebe zvládli postarat, a na to všechno vám ještě přispěje EU :-). Jediným negativem je, že po Erasmu člověk získá neklidné nohy, a pak by nejradyji pořád cestoval, což s prací není úplně jednoduché. Na druhou stranu máte přátele v různých koutech světa a můžete se navštěvovat. A taky už víte, že cestování na vlastní pěst nemusí být tak děsivé. :-)

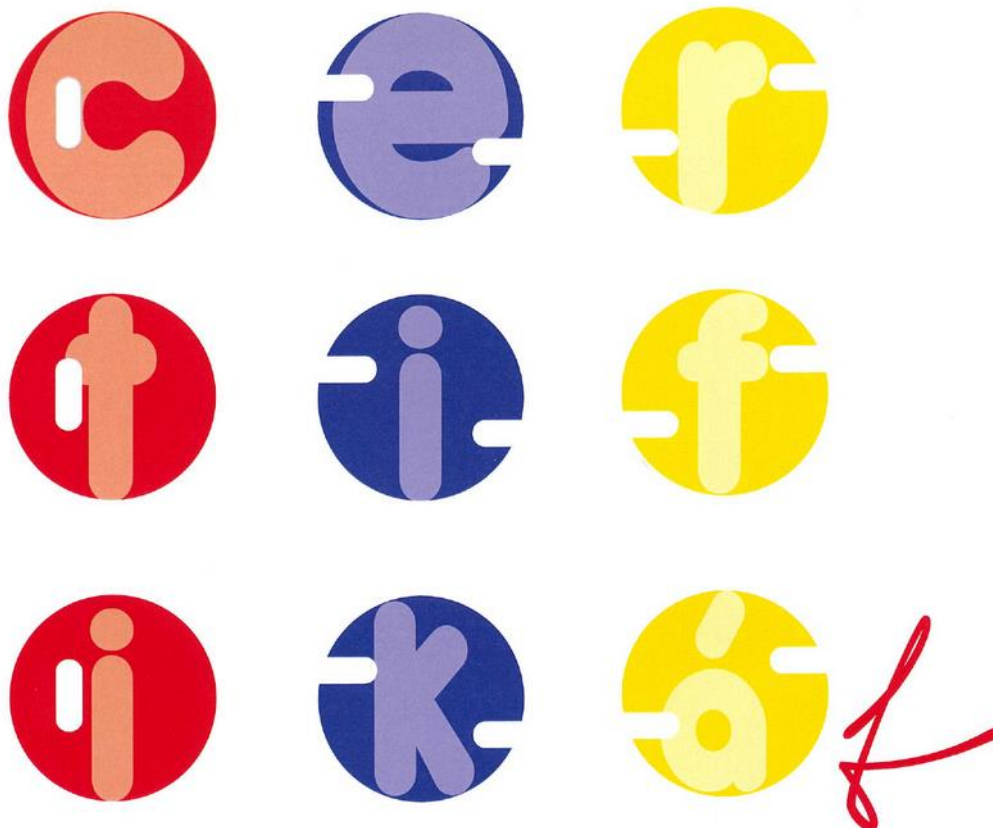
Poznámka katedry:

Pro Pavlu to návratem z Erasmu evidentně neskončilo. Po absolvování studijního pobytu ve Švédsku se zapojila do dvou soutěží s programem Erasmus ([Erasmus Label 2014 na téma "Co mi Erasmus dal a vzal"](#) a [Erasmus Label 2016 na téma „Moje Erasmus kuchařka“](#)), přičemž v obou kláních se v konkurenci ostatních soutěžících umístila na krásném třetím místě. My ji k tomuto úspěchu gratulujeme a přidáváme sem oceněné příspěvky.

Dům zahraniční spolupráce

uděluje:

ERASMUS LABEL

Pavle Kořenkové

studentce Univerzity Palackého v Olomouci
za 3. místo v soutěži „Co mi Erasmus dal a vzal“

Ing. Iva Tatarková, ředitelka Domu zahraniční spolupráce
Praha, 26. listopadu 2014

Fejeton ke studijnímu pobytu ve švédském Borlänge v roce 2013/2014

oceněn 3. místem v soutěži Erasmus Label 2014

Tack, tack.ⁱ

Autor: Pavla Kořenková

Plynulá angličtina, možnost nahlédnout do tajů jednoho z nejefektivnějších vzdělávacích systémů na světě – s touto vidinou jsem odjížděla na Erasmus do Švédska.

Realita však byla mnohem štedřejší. Nejen rehabilitace jazykových dovedností z úrovně Tarzana na maturitní a možná i vyšší úroveň a inspirace při hledání vlastního stylu výuky pro mou budoucí učitelskou praxi mi byly odměnou za téměř roční pobyt v zahraničí. Rok v cizině přinesl také kontakty s lidmi od Jamajky přes Argentinu, Nigérii až po Indonésii. Zažila jsem nezapomenutelné okamžiky během výuky, nejruznějších výletů či díky akcentům a nepřesné výslovnosti: „We will take pictures of all people.“ „Of old people?!“ „Yes, of all people.“ Zjistila jsem, že voda v Baltském moři sice není tak slaná jako v Jaderském, ale rozhodně se nehodí na přípravu čaje. Když jsme se radovali, že se vypila alespoň půlka konvice, takže tu druhou můžeme s napůl čistým svědomím vylít, najednou všichni natáhli ruku po svém hrnku a vylili slaný čaj zpět. Konvice tak byla opět plná (a svědomí po jejím vylití zcela černé).

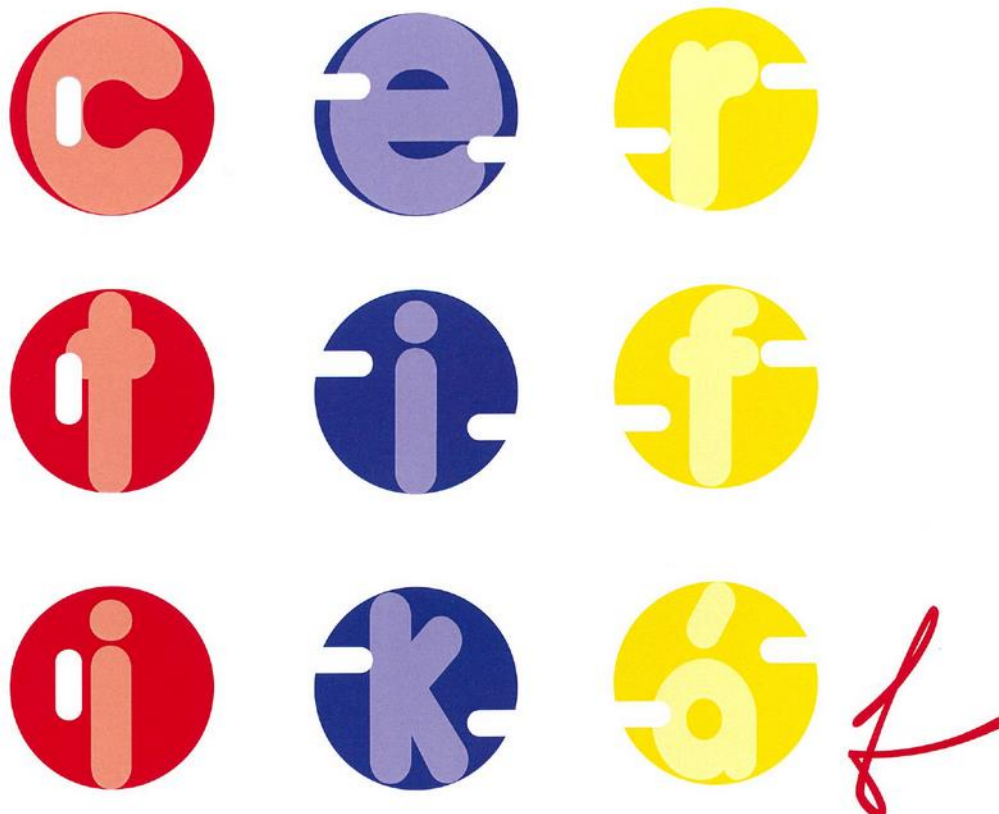
Můj život výrazně ovlivnily i 3 měsíce pod jednou střechou se spolubydlící, která se obohacovala na náš účet, 1 měsíc v pokoji se štěnicemi či 3 měsíce v novém, leč chabě vybaveném pokoji. Právě díky výše zmíněné spolubydlící mi Erasmus vzal iluze o slušnosti lidí a dal mi větší nadhled a asertivitu. Díky štěnicím jsem přišla o lásku k domácímu hmyzu a dostala jsem od ubytovací společnosti nové peřiny. Díky pokoji bez skříňe jsem ztratila stereotypní představu, že sliby typu „mañana“ se severanů netýkají, protože tvrzení „příští týden ti tu skříň dodáme“, se může proměnit v nepravdivé tvrzení i ve Švédsku. Na druhou stranu jsem objevila svou kreativitu při využití sušáku a zrcadla na věšení čistého oblečení, židle na použité ale stále ještě nositelné oblečení a igelitové tašky na zemi na již (bez vyprání) nepoužitelné oblečení. Co je však nejpodstatnější, získala jsem přátele. Přátele, kteří mi slíbili, že mě přijedou navštívit. Lodí. Tož tak. Tack, tack. Teď jen nevím, jestli to slíbili proto, že opravdu chtějí přijet, nebo proto, že vědí, že se k nám lodí nedostanou.

ⁱ Tack = děkuji švédsky

Dům zahraniční spolupráce
uděluje:

ERASMUS LABEL

**Pavle Kořenkové z Univerzity Palackého v Olomouci
za 3. místo v soutěži ERASMUS LABEL 2016
na téma „Moje Erasmus kuchařka“**

Mobilita byla realizována v rámci programu LLP/Erasmus v akademickém roce 2013 – 2014.

Ing. Iva Tatarková, ředitelka Domu zahraniční spolupráce
Praha, 8. listopadu 2016

3. místo v soutěži

~
**Pavla
Kořenková**
Švédsko

...nad zlato!

Kategorie

Bez čeho bych na Erasmus neodjel

Domácí univerzita

Univerzita Palackého v Olomouci

Zahraniční univerzita

Högskolan Dalarna, Švédsko

Studijní pobyt

akademický rok 2013/14

**VE ŠVÉDSKÉM OBCHODĚ
MÁK NESEŽENETE**

MAKOVÝ BERÁNEK Z KYNUTÉHO TĚSTA

Ingredience

Těsto

2 žloutky
250 ml mléka
1 balení (sušeného) droždí
sůl
1 dl oleje
100 g moučkového cukru
500 g hladké mouky

Náplň

250 ml mléka
25 g moučkového cukru
2 polévkové lžíce medu
100 g mletého máku
4 polévkové lžíce strouhanky
citronka/šťáva z citronu (asi lžička)

Postup

Nejprve smícháme ingredience na těsto a vypracujeme hladké těsto. Necháme asi hodinu kynout.

Náplň připravíme tak, že svaříme všechny ingredience. Jakmile začne směs vřít, vypneme vařič a necháme ji chvíli vychladnout.

Vykynuté těsto rozdělíme přibližně na 2/3 a 1/3. Větší část rozválíme na obdélník, potřeme jej náplní a srolujeme jako roládu. „Roládu“ nakrájíme na kousky a tvoříme z nich na vymazaném plechu tělo beránka tak, že klademe jednotlivé kousky vedle sebe. Zbylou 1/3 těsta použijeme na hlavu, nohy a ocas beránka. Do všech těchto částí dáme také náplň. Jako oko můžeme použít ořech či hrozinku. Na závěr můžeme potřít vajíčkem a dáme péct do trouby rozpálené na 180 °C. Pečeme asi 20 minut.

S blížícím se odjezdem se mi v pokoji tvořila čím dál větší hromada z věcí, které byly nezbytně nutné pro roční studijní pobyt ve Švédsku – teplé oblečení a obutí, peřiny, základní hygienická vybava, psací potřeby, nádobí a také nějaké ty trvanlivé potraviny. Ze mezi nimi chybí jedna podstatná věc, jsem ovšem netušila. První týdny pobytu se zdálo vše v pořádku. Ale asi po měsíci až měsíci a půl jsem začala tušit hroznou věc. V obchodě neseženu mák! Já, milovnice makových závinů a téměř jakýchkoli makových buchet, mám přežít rok bez máku?! Zachvátila mne téměř panická hrůza. Obchody jsem několikrát procházela regál po regálu (snad jen s výjimkou drogistického zboží) a ptala se zkušenějších, tedy v těch končinách déle žijících, jestli je možné mák někde koupit. Nikde nic. Zachránil mne jeden ze dvou dalších českých erasmáků. Jakmile jsem se dozvěděla, že se ještě v říjnu chystá na otočku do ČR, neváhala jsem a požádala ho, aby mi přivezl balíček mletého máku. Do Vánoc jsem tedy přežila. Z vánoční návštěvy domova jsem si na další půlrok přivezla pro jistotu hned dva balíčky mletého máku. Šetřila jsem jím, aby mi vystačil minimálně do Velikonoc na mého oblíbeného makového beránka. Mák vydržel, beránek se podařil a chutnal i zahraničním přátelům. Ve Švédsku však pro mne rčení „bylo jich jako máku“ nabylo naprosto odlišného významu než u nás. Tam by se spíš mělo říkat: „Mák nad zlato.“